

Blås du Sydost, dit är min kurs,
 Der fins kanske ännu resurs
 Bland flickor och bland goda winer,
 Och sol'n, som wänligt der än skiner.

Der ingen skall förena sig,
 Mot romm och win att föra frig,
 Som här, i nordens falla winkel,
 Emot vårt swagdricka och finkel.

Jag nu min wisa sjungit ut
 God är den sak, som har godt flut,
 Hvem Choleran i flon må gripa,
 Mig skall hon likwäl inte knipa.

Ny

W i s a

om

den fruktansvärda

Kyska Pesten,

benämnd

Cholera Morbus.

SEDERHOLM,

Elmént och Grönbergs Tryckeri, 1831.

På hafwets wåg jag småfwat fring
Och såg förunderliga ting,
Som från Musskowitzka länder
Sig wältade mot Gøthens stränder.

Han will nu närma sig vår hamn,
Och skrämer redan med sitt namn;
Den stora busen, som wi alla
Cholera Morbus plåga kalla.

När han fick se de Pålste män,
Som lejon slåß för friheten,
Han dem förbi så warsamt krygar,
Och hjälper dem att knäcka Rygar.

Ga, han lär tyga till dem bra;
En sådan gäst de fritt må ha,
De äro skapta, kan man tycka,
Swaran att plåga och förtrycka.

Pålacken är en ärlig karl,
Som Tyssen hjelpt i fordna dar,
Att rädda'n undan stora Turken,
Fast han har glömt det nu, den lurken.

Den stolte Diebitsch föll också
Som öfwer Balkan kunde gå;
Nu höja sig de Pålsta wapen
Med ökad kraft mot wildjursgapen.

Må Choleran förbi oss gå,
Wi kunna swälta nog ändå;
Och tjenarns lott sig mer förwärrar,
Ju mera han får strånga Herrar.

Hans herrar, hwem kan känna dem?
Med Choleran de 'fwa fem,
Köld, armod, skatter, swält tillika,
Och hon, för den de alla wika.

Hon mer än de är döf och blind
Och seglar ofta bi-de-wind.
Jag derför hisar mina segel
Och ilar bort på hafwets spegel.